

NADYCHAĆ (6) *vb impf*

Pierwsze a jasne.

praes 1 sg nadychãm (3). ◇ 3 sg nadychã (2). ◇ praet 3 sg m nadychãł (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

1. *Napełnić powietrzem; adspirare, aspirare, inspirare Mącz (2) : Adspiro seu asspiro, Nádycham/ Náducham/ Nádymam. Mącz 408d, 409a.*

2. *Przen: Poddawać jakąś myśl, pobudzać (4) :*

nadychać komu (1): Submoneo, Potáyemnie kogo nápominam/ nádycham komu. Mącz 231a.

nadychać kogo, co (2): y yne proroky [Dawid] nadychal pyżącz o myłofyerdzyu bozym PatKaz II 33v; [Duch Święty] nádycha łercá nálze y zápala ku świętym wčzynkom. CzechRozm 14v.

nadychać co [= czym] (1): on nas wziwa ku prawdzie [...] pobudza ku wyrozumięniu prawdy/ przypomina nadycha prawdę/ wípomaga y połyła w wczinku dobrim SeklKat P3.

[nadychać w kim: Abowiem [Duch Święty] y połtác álbo iftność/ y mowę łwoię/ od Oycá y odemnie ma. Ia prawdę mowie/ to iełt/ ia nádycham w nim/ y dodawam mu tego co mowi WułPosN 1584 I 389 (Linde).]

Synonim: 1. nadymac.

Formacje współrdzenne cf DYCHAĆ.

Cf [NATYCHAĆ]